

JUAN CUETO-ROIG
Az ibolyások

A szakmában csak Könyörületnek becézett Concha Concepción, aki nagy erőfeszítéssel és sok áldozat árán elérte, hogy tulajdonosa és teljhatalmú uralkodója lett Havanna egyik leghíresebb nyilvánosházának, visszautasította, hogy részt vegyen a forradalmi kormány megalázó rehabilitációs programjában, ami taxisofőrré képezte át az utcalányokat.

A Visszaszerzett Javak Minisztériuma ibolyakékre festette a kivándorlóktól elkobozott járműveket, és létrehozott egy új közlekedési vállalatot. A Társadalmi Jólét Hivatalának azonban lehetetlen volt eredményes és megbízható sofőrré átképezni azokat, akik mindeddig pénzért árulták magukat.

Az alatt a néhány hónap alatt, amíg érvényben volt az elmebajos rendelkezés, az „ibolyások” közlekedési balesetei több áldozatot követeltek, mint a nemi betegségek és a kuplerájok bűnözése az egész gyarmati és köztársasági éra alatt.

Nem, Concha nem volt hajlandó egy kormánykérekre cserélni ősi foglalkozását. Sem ő maga, sem a lányai nem lesznek sofőrök, annál kevésbé, ha a munkaadójuk egy állami vállalat.

Így aztán a lányok elhatározták, hogy feliratkoznak a kivándorlók listájára, szedik a sátorfájukat, és külföldön telepednek le. A Madama bízott sok éves tapasztalatában, ami eddig is a társadalom elnézését, a politikusok hallgatását és a törzsvendégek jóindulatát biztosította a legendás Casa Concha számára.

Az, ami eddig híressé tette, a diszkréció, a választékos viselkedés, az udvariasság lesznek az új, tengerentúli vállalkozás alapjai is.

Történt, hogy Jorge, egy fiatal, gengszterből lett forradalmár (az átállás nem volt nehéz, lévén szó hasonló tevékenységekről és módszerekről) felkereste az elegáns kuplerájt, és beleszeretett Rózába, a legszebb és legfiatalabb kurvába.

Nem mintha a többiek ne lettek volna szemreválók: ebben a házban nem volt a szépségben hiány. De Róza olyan kecses jelenség volt, hogy már az első naptól fogva a „Csecse” becenevet érdemelte ki.

Az indulás napján, a repülőtéren is olyan csinos volt, mint egy jó családból való úrilány. Egyszerű kosztüm, nejlonharisnya és magas sarkú cipő. Leheletfinom arcfestés, és az alkalomhoz illő hajkorona. Jorge ezúttal örök szerelmet és házasságot ígért neki. Az elsőt gyakran megígérte, de a másodikat mindeddig nem említette. Még túl fiatalok ahhoz, hogy törvényesen is egybekeljenek. Most, amikor megértette, hogy elveszítheti, nem volt más megoldás, a fiú elfogadta a lány feltételeit.

Miután kijátszották Concha éberségét, a szerelmesek megszöktek a repülőtérrel, és azon melegében belevágtak az esküvő előkészületeibe. Így történt, hogy Róza az országban maradt.

Az ifjú pár néhány évig boldogan élt, ám akkor a férfi kiesett feljebbvalói kegyéből, és a szegénység küszködése kikezdte érzelmeiket. Végül aztán Jorge is tutajt épített, és elhagyta a Szigetet. Róza magára maradt.

Mindezt betetőzte a forradalmi kormány válsága. Ekkor lett a rendszer megmentője a prostitúció. Beindult az úgynevezett szexturizmus, ami az egész világon híressé tette a szigetet. Azelőtt piroslámpás házak voltak, de most egy nagy kuplerájja változott az ország.

Róza, a Csecse, szerencsére megőrizte szépsége maradványát, és újrakezdte régi foglalkozását. Első lépéseinek pompás környezete és a mostani módszerek között volt persze némi különbség. Az erődítmény hátsó fala és a férfitűcsék környéke undorította. Úgy döntött, hogy a turisták által leginkább látogatott Forradalom Múzeuma mellett fogja diszkréten felajánlani szolgálatait.

Így hát, miközben kliensekre vadászott, Róza nem tudta, hogy a múzeum egyik termében díszhelyen áll egy vén, ibolyakék gépkocsi, hirdetve a forradalom nagyszerű eredményeit.

Ferdinandy György fordítása

Juan Cueto-Roig Caibariénben született, Kubában. 1966-ban hagyta el a szigetet, azóta Miami-ban él. 1996-ban jelent meg első verseskötete, a *Késődelután* (*Tarde en la tarde*, poesia, editorial Sibi, Miami). Tucatnyi verses, prózai és fordításkötet szerzője. Az Egyesült Államokban születő spanyol nyelvű irodalom emblematikus alakja.

Kubai irodalom Floridában

Az Egyesült Államokban letelepedett kubai emigráció milliós tömböt képez Floridában. Kiadóik, folyóirataik az (európai) anyaország után a legélénkebb spanyol nyelvű irodalmi életet hozták létre Miami-ban. Nemrégiben itt jelent meg Turczi István és Szentmártoni János verseskötete. Most ennek az irodalomnak két képviselőjét mutatjuk be.

F. Gy.